

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
באורתא אמר רבא הכי, ובצפרא דדר ביה	רבינא לרב מרשיא:												לז.
שריתו? יהא רעוא דתשתרו אף תרבא	א"ל: [רב מרשיא]												לז.
הכא גבי מעוברת חבירו ומינקת חבירו הנשואה לכהן, מאי? מי עבוד רבנן תקנתא לכהן, או לא?	[רב אשי]												לז.
הכי השתא, בשלמא התם, כיון דאיכא רבנן דפליגי עליה דרשב"ג	אמר ליה: [רב הושעיא בריה דרב אידי]												לז.
אע"ג דלא שהא - ולד מעליא הוי	דאמרי: [רבנן]												לז.
גבי אשת כהן כיון דלא אפשר - עבדינן כרבנן, אבל הכא כמאן נעביד? אי כר' מאיר, הא אמר: יוציא ולא יחזיר עולמות, ואי כרבנן האמר: בגט.													לז.
קדשה בתוך שלשה וברה - פליגי בה רב אחא ורפרם	איתמר:												לז.
משמתינן ליה	חד: [רב אחא/רפרם]												לז.
עירוקיה מסתייה.	וחד: [רב אחא/רפרם]												לז.
הוה עובדא, ואמר להו רפרם: עירוקיה מסתייה.	[רפרם]												לז.
ספק בן תשע וכו'.													לז.
לימא: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים לתשעה ילדן	רבא לרב נחמן:												לז.
נשי דידן לשבעה ילדן.	אמר ליה: [רב נחמן]												לז.
נשי דידכו הוו רובא דעלמא?	א"ל: [רבא]												לז.
הכי קאמינא: רוב נשים ילדן לתשעה, ומיעוט - לשבעה, וכל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, וזו הואיל ולא הוכר עוברת לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.	אמר ליה: [רב נחמן]												לז.
אי כל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, הא מדלא הוכר לשליש ימיה - עוברת ודאי בר שבעה לבתראה הוא													לז.
אלא אימא: רוב היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, והאי מדלא הוכר לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.													לז.
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר מספק	ת"ר: [ת"ק]												לז.
אין ממזר מספק.	רבי אליעזר בן יעקב:												לז.
מאי קאמר?													לז.
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ספק ממזר ואסור בממזרת	אבוי: הכי קאמר: [ת"ק]												לז.
אינו ספק ממזר אלא ודאי ממזר, ומותר בממזרת.	רבי אליעזר בן יעקב:												לז.
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר ודאי מספק, ומותר בממזרת	רבא: הכי קאמר: [ת"ק]												לז.
אין ודאי ממזר מספק אלא ספק ממזר, ואסור בממזרת.	רבי אליעזר בן יעקב:												לז.
וקמיפלגי בדרכי אלעזר													לז.
ודאן בודאן - מותר, ודאן בספקן וספקן בודאן וספקן בספקן - אסור, ואלו הן ספקן: שתוקי, ואסופי, וכותי	דתנן, רבי אלעזר:												לז.
הלכה כר' אלעזר	ואמר רב יהודה אמר רב:												לז.
כי אמריתיה קמיה דשמואל													לז.
עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני, לויי, וישראל, חללי, גירי, חרורי, ממזרי, נתיני, שתוקי, ואסופי, וכולן מותרין לבא זה בזה, ואת אמרת: הלכה כרבי אלעזר	אמר ליה: [שמואל] הלל שנה:												לז.
סבר לה כשמואל, דאמר הלכה כהלל, ומוקי לה רבי אליעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי	אבוי:												לז.
הלכתא אהלכתא													לז.
סבר לה כרב, דאמר הלכה כר' אלעזר, ומוקי לה לדרבי אליעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא.	רבא:												לז.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא אמינא לה, דכל ספיקא לר' אליעזר בן יעקב כודאי משוי ליה?	אביי:									א		
הרי שבא על נשים הרבה ואין יודע על איזהו מהן בא, וכן היא שבאו עליה אנשים הרבה ואינה יודעת מאיזה מהן קבלה, נמצא אב נושא את בתו ואח נושא את אחותו, ונתמלא כל העולם כולו ממזרין, ועל זה נאמר: (ויקרא י"ט) ומלאה הארץ זמה.	דתניא, ר' אליעזר בן יעקב:									!		◊
ורבא?										ז		
הכי קאמר: זו מה היא.	[רבא] אמר לך:									!		◊
לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת, שמא יזדווגו זה לזה, ונמצא אח נושא את אחותו.	יתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב:										■	◊
איני?										ז		
והא רב כי איקלע לדרדשיר, מכריו ואמר: מאן הוא ליומא?	[רב]									ז	○	◊
ורב נחמן כי איקלע לשכנציב, מכריו ואמר: מאן הוא ליומא?	[רב נחמן]									ז	○	◊
שאני רבנן, דפקיע שמיהו.										!		◊
תבעוה לינשא ונתפיסה - צריכה לישב שבעה נקיים	והאמר רבא:									ז		◊
רבנן שלוחיהו הוו משדרי ומודעי להו.										!		◊
ואיבעית אימא: לרבנן יחודי בעלמא הוא דמייחדי להו										!		◊
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	דאמר מר:									!	■	◊
לא ישא אדם אשתו ודעתו לגרשה, משום שנאמר: (משלי ג) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך.	תנא, רבי אליעזר בן יעקב:										■	◊
ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: אנה בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, ויבם אמר: את בראי דידי את, ולית לך ולא מידי בנכסי - הוי ממון המוטל בספק, וממון המוטל בספק - חולקין.												■
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: ההוא גברא בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, בני יבם אמרי: את אחינו את, ומתנא הוא דאית לך בהדן												■
סבור רבנן קמיה דרב משרשיא למימר:												■
הוא אינו יורש אותם והם יורשין אותו	דתנן:											■
והכא איפכא, התם אמרי ליה: אייתי ראיה ושקול, הכא אמר להו: אייתו ראיה ושקולו												■
מי דמיל? התם אינהו ודאי ואיהו ספק, הכא אידי ואידי ספק	אמר להו רב משרשיא:									ז		◊
אלא אי דמילא למתני' - להא דמילא: לספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם גופיה, דהתם אמרי ליה: אייתי ראיה דאחונא את ושקול.	[רב משרשיא]											■
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם לבתר דפלג יבם בנכסי מיתנא												■
בני יבם אמרי: אייתי ראיה דאחונא את ושקול												■
אמר להו ספק: מה נפשיכו? אי אחוכון אנה - הבו לי מנתא בהדייכו, ואי בר מיתנא אנה - הבו לי פלגא דפלג אבוכון בהדאי												■
קם דינא	ר' אבא אמר רב:									◆	■	◊
הדר דינא.	ר' ירמיה:									◆	■	◊
לימא, בפלוגתא דאדמון ורבנן קמיפלגי										ז		◊
מי שהלך למדינת הים, ואבדה לו דרך שדהו - אדמון אמר: ילך בקצרה	דתנן: [אדמון]									ז	◆	◊
יקח לו דרך במאה מנה או יפרח באויר	חכמים:									ז	◆	◊
לרבנן, שפיר קאמר אדמון	והוינן בה									ז	ז	
הכא במאי עסקינן - כגון שהקיפוה ארבעה בני אדם מארבע רוחות	ואמר רב יהודה אמר רב:									ז	!	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
א"ה, מ"ט דאדמון?												ז	לז:		
בארבעה דאתו מכח ארבעה, וארבעה דאתו מכח חד - כולי עלמא לא פליגי דמצו מדחי ליה, כי פליגי - בהד דאתי מכח ארבעה	ואמר רבא:											!	ז	לז:	
מצי א"ל: מכל מקום דרכי גבך הוא	אדמון סבר:											!	♦	ז	לז:
דא"ל: אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו	רבנן סברי:											!	♦	ז	לז:
לימא, ר' אבא דאמר כרבנן, ור' ירמיה דאמר כאדמון													ז	לז:	
אנא דאמרי אפילו כאדמון, עד כאן לא קאמר אדמון התם - אלא משום דא"ל: ממה נפשך, דרכי חד גבך הוא, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	אמר לך ר' אבא:											!	ז	לז:	